

דיינו (לילי)

אילו קיבלתי שמונה ימי חופשה ממחויבות ומשפחה במלון מפנק ואוכל נפלא- דיינו,

אילו התאפשר לי לחוות את ירושלים שמונה ימים דרך הרגליים ובאמצעות העיניים עם מדריך כושר נפלא כרוברט ועם מדריך ומוזיקאי כהלל מאל- דיינו,

אילו התקבצנו פה תשעה עשר אנשים נפלאים, חכמים, שתרמו למדינה את מיטב שנותיהם וגם עתה הם מבקשים נתיב לתרומה ויצירה- דיינו,

אילו רק ישבתי בבית מדרש זה ושמעתי את דבריו מעוררי ההשפעה של פרופסור איש שלום וזכיתי במפגש עם דמות מנהיגותית, מעמיקה וסובלנית הסוללת דרך אמיתי ונחושה לשינוי- דיינו,

אילו רק ישבתי והאזנתי להרצאות מאלפות ולמידה על מורכבותנו כעם, על ההיסטוריה שלנו, על ציונות, ערכים, קוטביות, מחלוקות, אחדות, גיבוש וגישור- דיינו,

יכולתי למלא מחברת שלימה על שבוע זה ועל אינספור מתנות שקיבלנו וקצרה היריעה מלהכיל את עומק התודה, עומק ההבנה ועומק המחויבות שנוצרה. אין לדעת לאן נתגלגל ולאן ננתב את המשך עשייתנו לאחר השרות, מה שוודאי הוא שכל נתיב שבו נבחר יכלול עשייה ותרומה שתביא לידי ביטוי את הימים האלו. אי אפשר להישאר אדיש ולא לקחת אחריות לנוכח הגאווה על העוצמות שיש בידינו כחברה וכפרטים ולנוכח הפערים והאתגרים שנפרסו בפנינו!

תודה רבה לכל מי שנגע, עיצב והביא לידי מימוש רעיון ויוזמה זו- חיל החינוך, מנהל הפרישה, פרופ' בני, עודי, מיה, נעמה ורבים אחרים, ותודה לכל העמיתים על השיתוף, הפתיחות והחברותיות.

צריך לשמר את צה"ל כגוף ערכי וחינוכי ולהמשיך את תוכנים מחצבים, מורשה, קתדרות ופורומים של ציבור, חשיבה ועשייה, ולא לאפשר לנו להתרחק מהדברים החשובים באמת, לפתוח בפנינו גם אפשרויות.